

บทนำ

การทำเรซินบอนด์บริดจ์ (Resin-bonded bridges) เป็นการทำให้ฟันปลอมติดแน่นที่สามารถรักษาสภาพเดิมของฟันหลักไว้ได้มากที่สุด ลักษณะของฟันปลอมชนิดนี้ประกอบด้วยพอนติค (pontic) ซึ่งยึดติดกับโครงโลหะ โดยทำเป็นปีกโอบรอบด้านใกล้ลิ้น (lingual) ของฟันหลักทั้งสองข้าง (ภาพที่ 1) การยึดอยู่อาศัยการออกแบบปีกโลหะให้โอบรอบและแนบสนิทกับผิวฟันหลักให้มากที่สุด โดยกำหนดให้มีทิศทางการถอดใส่เพียงทิศทางเดียวคือในแนวอินไซโซเซอร์ไวคัล (inciso-cervical) ในฟันหน้า และในแนวออกคclusoเซอร์ไวคัล (occluso-cervical) ในฟันหลัง กลไกของการยึดอยู่เกิดจากปฏิกิริยาทั้งทางเคมีและทางกายภาพ (chemical & physical bonding) ของเรซินซีเมนต์ (resin cement) ที่ใช้เป็นตัวเชื่อมยึดระหว่างผิวของปีกโลหะกับผิวเคลือบฟันที่ถูกกัดด้วยกรด ในการศึกษาครั้งนี้เลือกใช้เรซินซีเมนต์ในกลุ่มบิส-จีเอ็มเอ (Bis-GMA) และเมธาไครเลต (Methacrylate) เป็นตัวเชื่อมยึดบริดจ์ทั้งหมด ดังนั้นจึงเรียกฟันปลอมในงานวิจัยครั้งนี้ว่าเรซินบอนด์บริดจ์

ภาพที่ 1 ส่วนประกอบของเรซินบอนด์บริดจ์

รายงานการวิจัยฉบับนี้ได้พยายามรวบรวมประวัติ และวิวัฒนาการของเรซินบอนด์บริดจ์ชนิดต่างๆ ข้อบ่งชี้ ข้อห้ามใช้ ข้อดีและข้อเสีย ตลอดจนจรรยาบรรณในการรักษาแต่ละขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ได้ถูกนำมาปฏิบัติในผู้ป่วยที่ทำการวิจัยครั้งนี้ทุกราย